



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio LXVII. In B. Virginis Patrocinio in SS. Rosario omnibus Christianis magna fiducia collocanda est. Emblema. Labyrinthus, ex quo manus de Cœlo missa animam errantem ad viam salutis filo ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)



CONSIDERATIO LXVII.

In B. Virginis patrocinio in SS. Rosario omnibus
Christianis magna fiducia collocanda est.



Et tenebit me dextra tua. Psal. 138. v. 10.

Notissimus est ille Labyrinthus Creticus, quem quondam
Dædalus faber Atheniensis artis suæ peritissimus iussu
Regis Minois construxisse fertur, in quo & Minotaurum
includit, qui viatores per inextricabiles & multipli-
ces viarum inflexus errantes tandem crudelem in mo-
tum devoravit. Accidit, ut & Theseus Ægei Athenarum Regis filius
eundem labyrinthum ingrederetur, truculentum illum occisurus Mino-
taurum, sujus misera Ariadna filia Regis Minois filum illi porrexit,
cujus

enjus ope non Labyrintho duntaxat evasit, sed & monstrum illud immane, crudele, horrendum trucidavit.

Quid aliud est mundus iste immundus, quàm talis labyrinthus, exteriori quidem vultu aliquam præferens suavitatis speciem, reipsâ autem sequaces suos decipiens, ac perdens: *O munde proditor, inclamat Magnum illud Africanæ Ecclesiæ Sidus S. Augustinus, qui cuncta bona promittis, & cuncta mala profers, promittis vitam, & donas mortem, promittis gaudium, sed largiris marem; promittis quietem, sed ecciturbatio, promittis stare, sed cito recedis: Non ergo diligendus es munde, quoniam omnino transis, & concupiscentia tua velut fumus evanescit. Oportet ergo, ut inter tot animæ, corporisque pericula, rerumque discrimina nobis maturè de fida Ariadna cum Theseo provideamus, quæ salutis nobis semitam per tot anfractus adèò intricatos non tam edoceat, quàm & manu suâ ad tutam salutis viam ac cœlestem patriam deducat. Ariadna ista SS. Virgo in SS. Rosario est, quæ non ignara malis, quia dolores Mater, miseris succurrere didicit, & Minotaurum illum infernalem jam pridem, imò jam in ortu suo contrivit. Juvat hîc audire Christianum Poëtam:*

*Quàm bene caca regit filo vestigia Theseus,
Semivirum postquam perculit ense bovem?
Cernis, ut immensis ambagibus antra resolvens
Perplexa, ad tutas exeat ille vias.
Nos procul, heu patriâ via dividit in via sede,
Et circum semper nos Labyrinthus agit.
At qui Virgineæ Matris data fila sequetur,
Tutior, edomitis hostibus, astra petet.*

Hinc rectè nostræ Considerationi illud Davidicum præfiximus: *Et tenebit me dextera tua, Labyrintho autem, ex quo B. Virgo & Regina SS. Rosarij viatorem lapsum manu suâ, filoque dato ad securam salutis æternæ viam reducit, pro Lemmate inscribere placuit:*

Hac duce tuta via est.

2. Ita est: *Te duce tuta via est.* Agar cum Ismaële filio in deserto à recto tramite aberrantem Angelus de cœlo lapsus in viam rectam reduxit: *Errabat in solitudine Bersabee, &c.* Josephum in agro errantem vir quidam edocuit, quâ viâ in Dorhaim securè ad fratres suos perveniret:

Mater Dolorosa.

Zzz

niret;

Gen. 37. 15. niret: *Invenitque eum vir errantem in agro, &c.* Ovem illam in solitudine à grege suo aberrantem pastor ille bonus in viam rectam, & ad ovile suum retrodixit: *Vadit ad illam, quæ perierat, donec inveniat eam, &c.*

O pientissima Domina! quot peccatorum myriades, per cæcon voluptatum labyrinthos tendentes, & sic à toto cælo aberrantes per SS. Rosarium tuum ad cælestis patriæ tramitem reduxisti? Funiculus ille coccineus è fenestra quondam suspensus, in devastatione Jericho universæ domui Rahab rutissimum salutis signum extitit: *Appendit funiculum coccineum in fenestra, &c.* Pluribus autem, imò innumeris Sacratissimum Rosarium MARIÆ è peccatorum cæno & dux & semita salutis fuit; & nunquid *funiculus triplex difficile rumpitur?* Funiculus ille triplex pulcherrima figura Sacratissimi Rosarii est, quod tria Sacratissima mytheria, videlicet: *Gaudiosa, Dolorosa, & Gloriosa* connectit, epitoméque præsignat totius Novi Testamenti & doctrinæ Christianæ, in hoc enim cuncta salutis nostræ mytheria & vita Christi JESU ac SS. Matris ejus piâ meditatione recolitur.

Josue 2. 21. Proinde quod olim fuit fortissimæ mulieri Thebanæ fragmen molæ, quo impij Abimelechi caput confregit: *Et ecce una mulier fragmen molæ desuper jaciens, illisit capiti Abimelech, & confregit cerebrum ejus.*

Eccle. 4. 12. Quod Judithæ heroinæ fuit gladius, quo in castris Assyriorum arrogantissimum Holofernis caput resecurit: *Cumque evaginasset illum, apprehendit comam capitis ejus, & ait: Confirma me Deus in hac hora; & percussit bis in cervicem ejus, & abscondit caput ejus.*

Judic. 9. 53. Quod Davidi Puero funda fuit & lapis, quibus Goliath immanem illum Gigantem & carneam turrim generosè stravit: *Prevaluitque David adversum Philistæum in funda & lapide.*

Judic. 13. 9. Quod Jaheli fuit clavus ille ferreus, quo dormientem in tentorio Sisaram terræ affixit: *Tulit itaque Jahel uxor Haber clavum tabernaculi, assumens pariter & malleum; & ingressa absconditè & cum silentio posuit super tempus capitis ejus clavum, percussimque malleo defixit in cerebrum usque ad terram: Qui soporem morti consocians defecit, & mortuus est.*

2. Reg. 17. 50. Quod denique Joabo fuerunt tres illæ lanceæ, quibus cor Absolonis impijissimi parricidæ in quercu pendentis transverberavit: *Tulit ergo tres lanceas in manu sua, & infixit eas in corde Absolon.*

2. Reg. 19. 14. Hoc nobis Christicolis Sacratissimum Rosarium est; fragmen, inquam, molæ: quo insidiantis diaboli caput conterimus; gladius, quo inimicos

inimicos S. Matris Ecclesiae humiliamus; funda & lapis, quibus contra carnem, mundum & daemone[m] praevalemus; clavus ferreus, quo tentationes & passiones affigimus; & triplex tandem lancea, qua[m] contra omnes animae, corporisque hostes decertamus: *Qui ex toto corde, inquit Michaël ab Insulis, ad serviendum Virgini in hac fraternitate se obtulerit; eamque toties salutaverit, ejusque dulce Filij nomen toties devotè invocaverit, finaliter non peribit.* O verba consolatione plena!

*Mich. ab Ins.
sul. l. de
Confrat.
Rosar.*

3. Verum progrediamur ulterius. Ubi minutae sunt aquae diluvij, & odoratus est Dominus holocausti Noemici suavitatem, placuit Divinae Majestati de non amplius inducendo diluvio certam statuere tessera[m]; in quem finem arcum tricolorem, seu iridem in nubibus caeli radiantem assignavit: *Arcum meum ponam in nubibus, & erit signum foederis inter me, & inter terram.*

Gen. 9. 13.

Cornelius à Lapide per hanc iridem Verbum incarnatum, & carne velatum subaudit, per triplicem autem colorem, viridem videlicet, gratiarum & virtutum ejus florem; per rubicundum ejus cruentam passionem, & per caeruleum, seu caelestem, assiduam, ejus contemplationem & orationem, &c.

Cornel. hic.

Addamus nos, quod hic tricolor arcus pulcherrimum sit Sacratissimi Rosarii Symbolum, quod in tribus potissimum coloribus, seu mysterijs *Gandiosis, Dolorosis, & Gloriosis* consistit. Et quid color viridis aliud praesignat, quam incarnationem Verbi, per quam prima salus & spes mundo apparuit, quae peculiariter in primis quinque gaudiosis elucet mysterijs? Et quid color purpureus in iride aliud adumbrat, quam dolorosa illa quinque Dominicae Passionis mysteria, in quibus pretiosissimus orbis Salvator JESUS pro nostra, omniumque salute omnem sanguinem profudit, & dolorosa Mater ejus MARIA versa est in sanguinem; ita B. Albertus Magnus: *B. Virgo, inquit, conversa est in sanguinem, quando intellexit dulcissimum Filium suum traditum & captum, &c.* Et quid caeruleus ille, igneo nonnihil & subflavo mistus color aliud in arcu illo nobis demonstrat, quam gloriosa illa quinque mysteria, quae gaudium annuntiaverunt universo mundo? O anima Christiana! *Vide arcum, & benedic eum, qui fecit illum, positus enim est hic arcus mysticus in signum pacis & foederis Deum inter & hominem, caelum inter & terram: Habentibus devotionem, ait B. Ala-*

*B. Albert.
M. serm.*

Dom. Advent.

Eccli. 49. 12.

B. Alanus nus, ad ipsam (B. Virginem in SS. Rosario) signum est permagnum or-
p. 5. c. 4. dinationis & predestinationis ad gloriam.

4. De Moyse recensent Sacrae Litterae, quod, cum oves Jethro
 pasceret, eas aliquando ad interiora deserti minaverit, ut orationi &
 silentiori contemplationi vacaret intensius. Et ecce ubi ad montem
Exod. 3. 2. Horeb & ad intimam pervenit eremum, subito advertit rubum quen-
 dam ardentem, & in igne incombustum: *Apparuitque ei Dominus in*
Cornel. hic. *flamma ignis de medio rubi: & videbat, quod rubus ardebat, & non*
combureretur. Ignis haec erat visio, quia ingens latebat Sacramentum:
Ignis in rubo, ait Cornelius, *est Deus in carne, sive Verbum caro factum.*
 Et quisnam erat ille rubus, in quo Dominus (Theodorus putat
 fuisse Filium DEI) Moyse opilioni apparuit? Aliqui dumerum fuisse
 asserunt sentibus horridum, alij verum rubum, seu fruticem hama-
 rum, qui vel solo vulnerabat tactu. Sed Eucherius in hunc locum
 affirmat fuisse roserum sylvestribus abundans rosis, in hoc ergo spinoso
 roseto placuit Divinae Bonitati sese Moyse reddere spectabilem, ut il-
 lum & afflictos consolaretur Judaeos, tum temporis intervallo sub in-
 tolerabili Aegyptiorum jugo vix non oppressos: *Vidi afflictionem eo-*
rum, &c.

En Cliens Mariane pulcherrimum Sacratissimi Rosarii typum.
 Rosa Sylvestris quinque distinguitur folijs, & Rosarium per quinquagenas
 dividitur. Rosa ista corpori medicinalis est, plus SS. Rosarium
 animae. Rosa illa licet non culta grati spargit odoris fragrantiam,
 Rosarium usque ad ultimos terrae fines suavissimum extendit virtutis
 odorem. Rosa ista vel alba, vel rubea, vel flava est, an non triplex
 iste color tria Sacratissimi Rosarii mysteria pulcherrime adumbrat? O
 beatissima Virgo & Regina Sacratissimi Rosarii, tu per illud roserum,
 in quo Dominus Moyse apparuit, praesignata es; *Ut frutex,* ait S. Gre-
S. Gregor. *gorius Nyssenus, incendit ignem, & non crematur: itidem etiam Virgo*
Nyss. orat. *& lumen parit, & non corrumpitur.* Quantam ergo fiduciam, O So-
de Chr. Nat. *dales Mariani!* in hac Sacratissima Deipara possumus collocare, si il-
 lum ut Matrem ac Reginam nostram filiali colimus, ac diligimus amo-
Rom. 16. 6. *re? Salutate MARIAM, quae multum laboravit in vobis.*

5. David quondam per citharam suam malignum spiritum à
1. Reg. 16. 23. Saule fugavit: *David tollebat citharam, & percutiebat manu sua, & re-*
focillabatur Saul, & levius habebat; recedebat enim ab eo spiritus ma-
lus. Cithara haec Sacratissimi Rosarii figura exitit, tolle hanc ci-
 tharam mysticam, si te invadit diaboli & carnis tentatio, si te undi-
 que

que apprehendunt mala, cithariza, quantum potes, & receder à te spiritus malus, & melius habebis: *Bonum est confiteri Domino, & psal. Psal. 91. 1.* *lere nomini tuo Altissime! ad annuntiandum manè misericordiam tuam & veritatem tuam per noctem, in decachordo, psalterio, cum cantico in cithara.*

Et quis ignorat, quàm potentes fuerint unius Moyſis preces, quæ totius populi impetrârunt salutem; dum enim justissimum Numen ob conflatum & adoratum aureum vitulum populum vellet dispergere: *Dimitte me, ut irascatur furor meus contra eos: Moyſes reposuit: Recordare Abraham, Isaac & Israël, servorum tuorum, &c.* Et quid sequitur? *Placatusque est Dominus, ne faceret malum, quod locutus fuerat adversus populum suum.* Vide hîc, & considera, anime mi! quomodo unius Moyſis oratio Omnipotenti DEO manus ligaverit, ne populum peccantem & idololatrantem à facie terræ deleter. Si tantum valuit apud DEUM unius hominis justî oratio; quanto magis proderit oratio multorum justorum? Si decem fuissent justî in Sodomis, non fuissent civitates illæ cœlesti igni subversæ: *Quid si inventi ibi fuerint decem? & dixit: Non delebo propter decem.* Plures sine dubio justæ & innocentes sunt animæ in Archifraternitate Sacratissimi Rosarij, quæ à Solis ortu usque ad ejus occasum se extendit; quid ergo tot piæ mentes apud Deum poterunt efficere?

Oratio Josue Solem ad occasum properantem sistebat: *Sol contra Gabaon ne movearis.* Oratio Ezechiae eundem Solem decem lineis retrogredi fecit: *Et reversus est Sol decem lineis per gradus, quos descenderat.* Oratio Eliæ mundo pluviam impetravit: *Oravit & cœlum dedit pluviam, & terra dedit fructum suum.* Oratio Jonæ de abyſſo maris & utero piscis ad Dominum penetravit, eumque ab interitu eripuit: *De ventre inferi clamavi, & exaudisti vocem meam.* Oratio Susannæ, cum omne abesset consilium humanum, ad cœlos pervenit, eamque pristinae salutis & honoris restituit, *Exaudivit autem Dominus vocem ejus.* Quid apud Deum non faciet tantus populus Confraternitati Sacratissimi Rosarij inscriptus, *Impossibile est,* ait S. Ambrosius, *preces multorum non exaudiri; & si illæ non exaudirentur, exaudiet tamen Filius Matrem: Advocatam,* subintrat hîc Mellifluus, *habere vis ad Christum? ad Matrem recurre: Exaudiet utique Matrem Filius.*

6. Observandus est autem hîc ille modus, quo Moyſes pro salute populi ad Deum oravit, ejusque furorem mirè placavit: *Recordare, inquit, Abraham, Isaac & Israël, seu Jacob, &c.* En rursus ty-

pum elegantissimum in Sacratissimo Rosario B. V. MARIÆ expletum. Abraham repræsentavit prima quinque mysteria gaudiosa, ad Abraham enim promissiones de Verbo incarnando factæ sunt: *Nusquam enim Angelos apprehendit, sed semen Abrahæ apprehendit*; de quo Veritas Christus: *Abraham exultavit, ut videret diem meum, vidit, & gavisus est.* Cui & Dominus risum fecit, cum ei Isaacum communicavit. En mysteria gaudiosa. *Recordare Isaac.* Et nunquid in Isaco quinque alia & dolorosa Sacratissimi Rosarij mysteria adumbrata sunt, dum sese voluntariè Deo ad victimam præsentavit, & ligna holocausti proprijs humeris ad montem *Dominus videbit* transportavit: *Tulit quoque ligna holocausti, &c.* Vis & mysteria gloriosa? *Recordare Jacob*, qui post longam à fratre Esau exantlatam persecutionem in Mesopotamiam fugiens, ac in via dormiens mirabilem illam scalam vidit, per quam Angeli in cælum ascendebant, & in terram descendebant, viditque Dominum innixum scalæ se consolantem, unde evigilans gaudio & stupore plenus exclamavit: *Verè Dominus est in loco isto: Non est hic aliud nisi domus Dei & porta cæli.* En hîc umbram Rosarij gloriosi & mysteriorum ejus.

Anima Christiana! si cum Moyse desideras Omnipotenti DEO ligare manus, ne te secundum tua demerita puniat, & in æternum à facie sua projiciat: *Dimitte me, ut irascatur furor meus*; En habes fortissimum ligamen, Sacratissimum Rosarium. Imitare proinde hunc orandi modum per quinque Sacratissima mysteria: *Recordare Domine Pater, DEUS cæli & terræ Filij tui incarnati, &c.* *Recordare Filij passi & crucifixi; Recordare Filij tui gloriosè à mortuis resurgentis ac Sacratissimæ matris ejus MARIÆ, quæ omnium horum quindecim mysteriorum particeps fuit, & ob gratiam ac merita illorum dimitte universa delicta nostra, &c.* *Talis oratio humiliantis se nubes penetrabit, & non descendet, donec altissimus aspiciat.*

7. Ad confirmandam hanc veritatem occurrit mirabilis illa expugnatio, quâ Josue invictissimus belli Dux juxta ac pientissimus Jeruchuntem, civitatem munitissimam expugnavit: *Igitur omni populo vociferante, & clangentibus tubis, postquam in aures multitudinis vox sonitusque increpuit, muri illicò corruerunt: & ascendit unusquisque per locum, qui contra se erat, ceperuntque civitatem, &c.* Si Josue ad expugnationem mœnium ferreos admovisset arietes, quibus olim Romani ad dejiciendos muros urebantur; si tormenta bellica applicasset, prout nunc temporum intervallo in belli expeditionibus adhiberi solent; si

trans-

transversis cuniculis hostium excepisset cuniculos, & ope pulveris intrati muros, turres, domosque solo æquasset, non equidem mirarer Jeruchuntem tam subito destructam, everfam, dirutam ac depopulatam; sed quod ex solo populi clamore tubarumque sonitu, muri illico corruerint, res altioris indaginis est.

Observe anime mi! *Jericho*, ait Lyranus, significat civitatem cul-
pe, quam fecit amor sui usque ad contemptum DEI, cujus muri dejiciuntur non tam per Verbum DEI, quàm & per clamorem populi, tubarumque sonitum, hoc est, prout ulterius commemorat idem Lyranus, *clamore devota orationis*, dum videlicet Sodales & Confratres Sacratissimi Rosarii uno quasi ore & voce ad cælum clamant, & in animo devoto, contrito, ac humiliato coronam B. Virginis recitant, in qua publica oratione illud Sapientis verificatur: *Frater, qui adjuvatur à fratre, quasi civitas firma*; & si Os Veritatis locutum est: *Si duo ex vobis consenserint super terram; de omni re, quamcumque petierint, fiet illis à Patre meo, qui in cælis est; ubi enim duo vel tres congregati sunt in Nomine meo, ibi sum in medio eorum.* Quanto magis fiet, & orantium exaudietur supplicatio, si tot millia Confratrum ac Sororum in Sacratissimo Rosario consenserint in unum, & per manus pientissimæ Matris ac Reginae suæ vota ac preces suas SS. Trinitati obtulerint? *Quidquid illud*, ait Mellifluus, *quod offerre parvas, MARIAE commendare memento, si non vis sustinere repulsam.*

8. Pro dictorum coronide duas consideremus Reginas, quarum prima est Bethsabee, quæ ubi ad Salomonem filium ingressa est, ut Adoniæ Abisag Sunamitidem postularet in uxorem, mox à Rege repulsam tulit: *Quare postulas Abisag Sunamitidem Adoniæ? postula ei regnum.* Econtra Regina Esther à Rege Assuero plus obtinuit, quàm unquam aula fuit postulare: *Si inveni gratiam in oculis tuis ò Rex, & si placet tibi, dona mihi animam meam, pro quo rogo, & populum meum, pro quo obsecro;* cujus justæ petitioni non solum Rex annuit, sed & dimidium regni sui ultro illi in donum gratuitum obtulit: *Etiam si dimidiam partem regni mei petieris, impetrabis.* Et quare, obsecro, una Regina suæ petitionis patitur repulsam, & alteri plus, quàm postulat, donatur?

Adverte: Non erat conveniens Bethsabee intercessio, quia Adonias per illas nuptias clam & subdolè ad ipsum Salomonis suspirabat regnum, quapropter eodem adhuc die à sapientissimo illo Rege interfectus est. Econtra Regina Esther omnium oculis gratiosa figuram B. Virginis & Reginae Sacratissimi Rosarii sustinuit, de illa enim Sacræ Pagine

Lyran. hic.

Prov. 13. 19.
Matt. 18. 19.S. Bernh.
lib. 11. fol.
147. c. 6.3. Reg. 2. 22.
Esther. 7. 3.

Esther. 5. 6.

Esther. 15. 8. nã commemorant: Ipsa autem roseo colore vultum persusa, & gratis ac nitentibus oculis tristem celabat animum. Nota tò roseo colore, MARIA enim est quasi plantatio rose in Jericho; supra quod Richardus à S. Laur. *Rich. à S. Laur. lib. 12. de Laud. V.* rentio: *MARIA*, inquit, rosa dicitur, sed Ieruchuntina, quia in Jericho crescunt rose speciosissimæ, habentes centum quinquaginta folia, quod integrum Rosarium in se continet Ave Maria. O felix anima! si sapiùs hanc Sacratissimam Rosarij Reginam ejusmodi roseo ferto coronaveris: *Audi Fili mi*, ait Sapiens, *ne dimittas legem matris tuæ, ut addatur gratia capiti tuo, & torques collo tuo.* Torques Sacratissimum Rosarium est, ex pulcherrimis & variarum virtutum catenulis compositus, & pretiosissimis interstinctus gemmis, quò cœli Magnates conspicui sunt & Clientes Mariani. Eja age, quisquis es, prudens Lector, & tu in Sacratissima Virgine lauda DEUM, laus enim *MARIÆ* est laus *DEI*; apprehende arma & scutum, Sacratissimum Rosarium tuum, quod quotidie in obsequium Magnæ Matris tuæ evolves, *ut addatur gratia capiti tuo, & tandem vita æterna.*



CON-